

בש"פ 2167/22 - צמח יוסף צרפתי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2167/22

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקש: צמח יוסף צרפתי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט
המחוזי בירושלים מיום 28.3.2022 (כב' השופטת ע'
זינגר) ב-עמ"י 58781-03-22

בשם המבקש: עו"ד איתי כהן; עו"ד שלמה חדד

החלטה

1. המבקש נעצר ביום 1.3.2022 בשעה 03:43 לפנות בוקר; הוא חשוד בקשירת קשר לעשות פשע, סחיטה באיומים, היזק לרכוש במזיד, תקיפה סתם ועבירות נוספות. מעת לעת הוארך מעצרו, וביום 27.3.2022 הגישה המשיבה לבית משפט השלום בירושלים הצהרת תובע בעניינו. בד בבד עם הגשת הצהרת התובע ביקשה המשיבה שיוארך מעצרו של המבקש בארבעה ימים נוספים וזאת על מנת לאפשר הגשת כתב אישום בעניינו. בהחלטה מיום 27.3.2022 נעתר בית משפט השלום (השופט נ' צרפתי) לבקשה, במובן זה שהאריך את מעצרו של המבקש עד ליום 29.3.2022 בשעה 15:00.

2. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי ביום 27.3.2022. בערר שהגישה, טענה כי לנוכח מורכבות החקירה והיקף החומרים המצוי בתיק, נדרשים לתביעה כל ארבעת הימים שהתבקשו על ידה לצורך הכנת כתב האישום, כלומר עד ה-30.3.2022, ואילו בית משפט השלום לא נימק בהחלטתו מדוע נעתר לבקשה באופן חלקי בלבד והאריך את מעצר המבקש רק עד ה-29.3.2022. בהחלטה מיום 28.3.2022 קבע בית המשפט המחוזי (השופטת ע' זינגר) כי בהינתן היקפו של תיק החקירה והעבודה הרבה הנדרשת לשם הכנת כתב האישום, יש לקבל את

הערר ולהאריך את מעצרו של המבקש עד ליום 30.3.2022 בשעה 15:00.

3. על החלטה זו הוגשה בקשת הרשות לערור שלפניי. המבקש מפנה לסעיף 17(ב) לחוק חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), הקובע כי "לא יוחזק חשוד במעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע, לרבות המעצר ללא צו, לתקופה העולה על 30 ימים, אלא אם כן הבקשה למעצר נוסף הוגשה באישור היועץ המשפטי לממשלה." לטענתו, החזקתו של המבקש במעצר עד 30.3.2022 בשעה 15:00, כאשר הוא נעצר כאמור לראשונה ביום 1.3.2022 בשעה 03:43, יוביל לכך שלמעשה המבקש יהיה עצור 30 ימים ו-12 שעות, מעבר למגבלת 30 הימים הקבועה בחוק.

המבקש מבקש להסתמך בהקשר זה על שנקבע ב-בש"פ 977/19 מדינת ישראל נ' אבו כפ (4.9.2019) (להלן: עניין אבו כפ). בעניין אבו כפ נדונה פרשנותו של סעיף 17(ד) לחוק המעצרים, הקובע ש"נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב)". בית המשפט נדרש לפרשנותה של ההוראה "לא תעלה על 5 ימים" והאופן שבו ייספר מניין הימים בהקשר זה, וקבע כי יש לפרש את סעיף 17(ד) לחוק המעצרים באופן שיום המעצר הראשון ייספר כיום שלם, ולאחר מכן יש לספור ארבעה ימים שלמים, כך תקופת המעצר כולה תסתיים בתום היום החמישי בחצות. לטענת המבקש יש להחיל הלכה זו גם בעניין סעיף 17(ב) לחוק המעצרים, ומשמע לדבריו שמעצרו של המבקש יכול שיסתיים לכל המאוחר ב-29.3.2022.

4. דין בקשת הרשות לערור להידחות. מבלי להידרש לשאלה העקרונית כפי שמציג אותה המבקש, האם יש להחיל את שנקבע בעניין אבו כפ לגבי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים גם על סעיף 17(ב), הרי שיישום שיטת הספירה שנקבעה שם על עניינו של המבקש, מוביל לתוצאה-ש-30 ימי המעצר שלו יסתיימו ב-30.3.2022 בחצות. זאת כאשר יום מעצרו הראשון היה ה-1.3.2022, ולאחר מכן יש לספור 29 ימים נוספים, שהאחרון שבהם הוא ה-30.3.2022. לנוכח האמור נראה שטענתו של המבקש, שאם ישוחרר ביום 30.3.2022 בשעה 15:00 משמעשיהיה נתון במעצר 30 ימים ו-12 שעות - בטעות יסודה.

5. סוף דבר, בקשת הרשות לערור נדחית.

ניתנה היום, כ"ו באדר ב' התשפ"ב (29.3.2022).

ש ו פ ט ת